

ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ Ο ΑΣΠΑΛΑΘΡΟΣ

Της Μάνης ο Ασπαλαθρός είναι σκληρός και δυνατός απ' το Θεό
φτιαγμένος
να ζει σε άνυδρες πλαγιές στις Μάνης τις κακοτοπιές μα είναι
ευλογημένος.
Για κείνο και ευδοκιμεί και το γκξερότοπο κοσμεί με ξέχωρη
εμορφάδα,
αντέχει στις κακοκταιριές, θύελλες, μπόρες και βροχές, στου ανέμου
τη ζβηλάδα
Ντύνει το ντόπο το γυμνό με το κουστούμι τ' ακριβό στις Άνοιξης το
πάρτι
κι αλλάζουν χρώμα οι πλαγιές της μάνας Μάνης οι παριές φτιάνει
καιρνούγιο χάρτη.

Μα κι άλλο ρόλο ο Θεός των πάντων ο Δημιουργός του έχει
αναθέσει,
με τα αγκάθια τα σκληρά σπυρί κακό όντιες συναντά να ντο τρουπά
να τρέξει,
το ύλι πό' χει μαζουχτεί το τραύμα να καθαριστεί και το σπυρί να
γιάνει,
αμπάλιο λέου ο άρρωστος όπου μεινέσκει άγιατρος λήγορα θα
πεθάνει.

Μα τούτος ο Ασπαλαθρός πόναι σκληρός και δυνατός και
κονταροχτυπιέται
βοθιά μ' αγάπη και στοργή ότι αδύναμο στη γη αδίκως κυνηγιέται.

Για μελισσάκια αγαθά; Λουλούδια έχει ευωδιαστά το ΜΕΛΙ του
προσφέρει
τ' αγκάθια του αλλού γυρνά και τα κρατά σαν τα μωρά απ' το μικρό
τους χέρι.

Κι εγώ πολύ ευχαριστώ την Παναγία, τον Χριστό που μού χουν
επιτρέψει
Ασπαλαθρός να βαφτιστού με τα αγκάθια να τρουπού το άδικο να
ρέψει.

Το να πιστεύεις στο Θεό είναι το Μεγαλείο της Συνείδησης.

Το να πιστεύεις στην Παναγία είναι δύναμη ψυχής

Εκείνη εφότα τους παλιούς και του(ς) δικού(ς) μας προγονούς
στις δύσκολες περιστάσεις να κάνουνσι αντίστασες
νάχουσι φρόνημα αψηλό απέναντι σε κάθε οχτρό
και η παράδοση μιλά τι πάντα εθόθια η Παναγιά.

Στη ντότε Επανάσταση στου Γένους την Ανάσταση
στη(ς) Παναγίας τη Μονή εδιάηνα οι οπλαρχηγοί
σκύψασι προσκυνήσασι βοήθιο εξήτησασι
Μάνα γλυκειά και στοργικιά τα όπλα τους τα ευλογά.

Το αποτέλεσμα γνωστό διώξασι όξου τον οχτρό
όξου απ' του Χριστού τη γη κι εχάθηνα οι Αγαρηνοί.
Μην είναι εκείνο μοναχά; Ήρθασι Μακεδονικά,
όπου Μανιάτες,Κρητικοί γίνηνα ήρωες μυθικοί.

Ήρθασι απέει οι Ιταλοί που ήθασι νερό και γη,
μα η Παναγιά είναι κοντά αλαΐ στο Γιάννη Μεταξά
κι Εκείνος λέει: Κράξι Νο! ΌΧΙ! στο γκάθενα οχτρό.
Το αποτέλεσμα γνωστό, προγκίσασι τον Ιταλό.

Ακόμα τρέχει να σωθεί σα ντο λαγό να μη χαθεί
από τη λόχη του τσολιά στις Αρβανίας τα βουνά.
Στρατιώτες που ήτανε εκεί τη μΠαναγία είχασι διεί
Σκέπη, τα όπλα να ευλογά στη Νίκη να ντους οδηγά.

Δεν ήτα ένας μοναχά πάνου στ' Αρβανικά βουνά
στρατιώτης που την είχε διεί τα όπλα να ντους ευλογεί.
Δεν είναι όνειρο λοιπό(ν) είναι ένα θάμα αληθινό
που κι ο πατέρα(ς) μου μαζί τη μΠαναγία είχε διεί.

Θάματα υπάρχουνσι παντού και τώρα επά οπού μιλού
και κάθε μέρα στη ζωή κάποιο θάμα θα γενεί.
Θάμα είναι που γράφου επά για τη γΚυρά τη μΠαναγιά
γιατί δεν είχα κα στο νου στον αγκρεμό τι θα βρεθού.